

Етичні зобов'язання авторів

1. Основний обов'язок автора полягає в тому, щоб представити точний звіт про проведене дослідження, а також об'єктивне обговорення його значущості.

2. Автори статей несуть всю повноту відповідальності за зміст статей і за сам факт їх публікації. Редакція журналу не несе ніякої відповідальності перед авторами і/або третіми особами та організаціями за можливий збиток, викликаний публікацією статті. Редакція має право вилучити вже опубліковану статтю, якщо з'ясується, що в процесі публікації статті були порушені чийсь права або ж загальноприйняті норми наукової етики. Про факт вилучення статті редакція повідомляє автору, який подав статтю, рекомендує, і організації, де робота виконувалася.

3. Журнальний обсяг представляє собою обмежений ресурс, тому автор зобов'язаний використовувати його розумно й економно.

4. Первинне повідомлення про результати дослідження повинно бути достатньо повним і містити необхідні посилання на доступні джерела інформації, щоб фахівці в даній області могли повторити дану роботу. Якщо потрібно, автор повинен докладати прийнятні зусилля для того, щоб надати іншим дослідникам зразки незвичайних матеріалів, які не можуть бути отримані будь-яким іншим способом; при цьому приймаються відповідні угоди про передачу матеріалів, що обмежують область використання таких матеріалів, щоб захистити законні інтереси авторів.

5. Автор повинен цитувати ті публікації, які мали визначальний вплив на сутність, яка викладається у роботі, а також ті, які можуть швидко познайомити читача з більш ранніми роботами, більш вагомими для розуміння даного дослідження. За винятком оглядів, слід мінімізувати цитування робіт, які не мають безпосереднього відношення до даного повідомлення. Автор зобов'язаний провести літературний пошук, щоб знайти і процитувати оригінальні публікації, в яких описуються дослідження, тісно пов'язані з даним повідомленням. Необхідно також належно вказувати джерела принципово важливих матеріалів, використаних в даній роботі, якщо ці матеріали не були отримані самим автором.

6. У рукописі чітко зазначаються будь-які небезпеки і ризики, пов'язані з проведеними дослідженнями.

7. Слід уникати фрагментації повідомлень про дослідження. Вчений, який виконує широкі дослідження системи або групи родинних систем, повинен організувати публікацію так, щоб кожне повідомлення давало цілком закінчений звіт про кожний аспект загального дослідження.

8. При підготовці рукопису до публікації автор повинен інформувати редактора про споріднені рукописи автора, представлених або прийнятих до друку. Копії цих рукописів повинні бути представлені редактору, і повинен бути вказаний їхній зв'язок з рукописом, представленим до публікації.

9. Автор не повинен представляти рукописи, що описують по суті одні й ті ж результати, більш ніж в один журнал у вигляді первинної публікації, якщо тільки це не повторне подання відкинутого журналом або відкликаною автором рукопису. Допустимо представляти рукопис повної статті, що розширює раніше опублікований короткий попередній звіт (повідомлення) про ту ж саму роботу. Однак, при поданні такого рукопису редактор повинен бути повідомлений про більш раннє повідомлення, а це попереднє повідомлення повинно бути процитовано в даному рукописі.

10. Автор повинен вказати джерела всієї процитованої, або представленої інформації, за винятком загальновідомих відомостей. Інформація, отримана в приватному порядку, під час бесіди, при листуванні або під час обговорення з третіми сторонами, не повинна бути використана або повідомлена в роботі автора без чіткого дозволу дослідника, від якого дана інформація була отримана. З інформацією, отриманою при наданні конфіденційних послуг, як, наприклад, при рецензуванні рукописів або проектів, поданих для отримання грантів, слід звертатися таким же чином.

11. Експериментальне або теоретичне дослідження може іноді послужити основою для критики роботи іншого дослідника. Опубліковані статті у відповідних випадках можуть містити подібну критику. Персональна критика, однак, не може вважатися доречною ні за яких обставин.

12. Співавторами статті повинні бути всі ті особи, які внесли значний науковий внесок у представлену роботу і які поділяють відповідальність за отримані результати. Інші вклади повинні бути відзначені в примітках або в розділі «Подяки». Адміністративні відносини з даним дослідженням самі по собі не є підставою для кваліфікації відповідної особи як співавтора (але в окремих випадках може бути доречно відзначити значну адміністративну допомогу в роботі). Померлі особи, що задовольняють сформульованим вище критеріям, повинні бути включені в число авторів, а в примітці повинна бути вказана дата їх смерті. В якості учасника або співавтора не можна вказувати фіктивні імена. Автор, який представляє рукопис до публікації, відповідає за те, щоб в список співавторів були включені всі ті і тільки ті особи, які відповідають критерію авторства. У статті написаної кількома авторами, той з авторів, хто представляє в редакцію контактні відомості, документи, і веде переписку з редакторами, бере на себе відповідальність за згоду інших авторів статті на її публікацію в журналі.

13. Автори повинні поставити редактора до відома про будь-який потенційний конфлікт інтересів, наприклад, консалтингових або фінансових інтересів будь-якої компанії, на які могла б вплинути публікація результатів, що містяться в даному рукописі. Автори повинні гарантувати відсутність контрактних відносин або міркувань власності, які могли б вплинути на публікацію інформації, що міститься в представленому рукописі.